මහාසාරෝපම සූත්‍රය: The Simile of the Essence-Wood

අධ්‍යාත්මික ගමනේ සැබෑ අරටුව සොයා යාම
අධ්‍යාත්මික ගමනේ සැබෑ අරටුව සොයා යාම

NotebookLM

ශීර්ෂකය: ගමනක ආරම්භය සහ එහි සැබෑ අරමුණ

සන්දර්භය: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දේශනාව වදාළේ දේවදත්තයන් සසුනෙන් වෙන්වී ගියතින් ไม่นาน หลังจากนั้นය. මෙය අධ්‍යාත්මමික මගෙහි සැබෑ අරමුණෙන් නොමඟ යාමේ ඇති සැබෑ අනතුර මනාව පසක් කරයි.

මූලික අභිප්‍රේරණය: ශ්‍රද්ධාවෙන් පැවිදි වන කුලපුත්‍රයෙකුගේ මූලික අභිලාෂය මෙසේය:

> **“මම මේ ඉපදෙන, ජරා වෙන, මැරෙන, ශෝක වැළපීම් සහිත දුකට වැටුනා නෙව. දුකට බැසගත්තා නෙව. මේ හැම දුකක් ම අවසන් කරල දාන්න ලැබුනොත් කොයිතරම් දෙයක්ද?”**

NotebookLM

ශීර්ෂකය: උපමාව: අරටුව සොයන මිනිසා

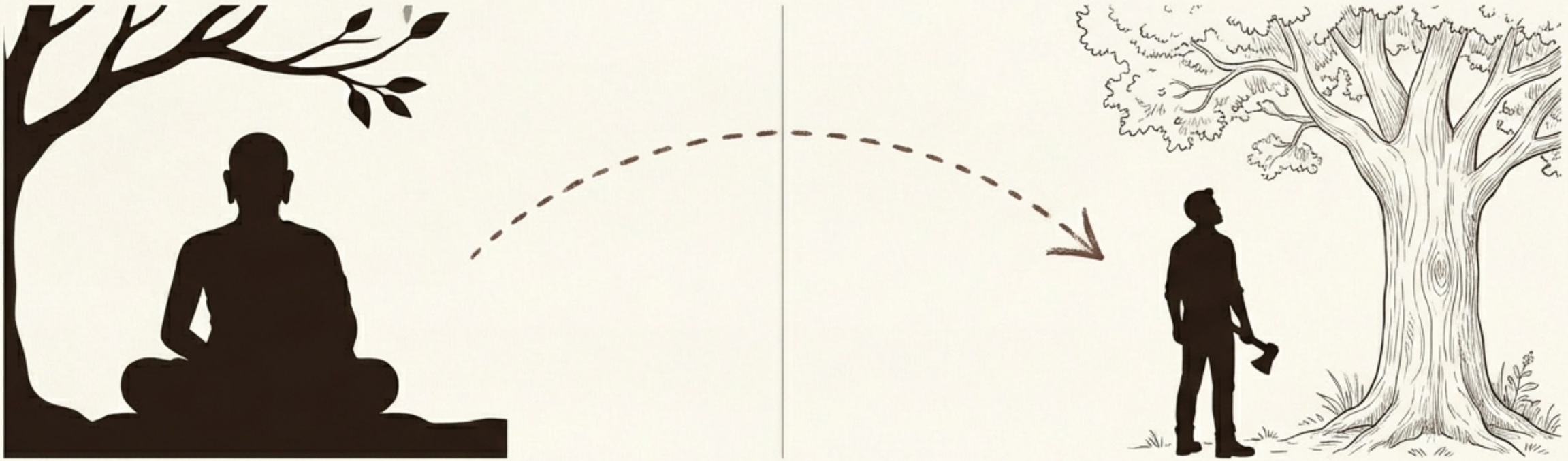

අන්තර්ගතය: ශක්තිමත් අරටුවක් (heartwood) අවශ්‍ය පුද්ගලයෙක්, විශාල ගසක් දැක, එහි මතුපිට ස්ථරයන්ට නොරැවටී සැබෑ අරටුව නිවැරදිව හඳුනාගත යුතුය. මෙම ගවේෂණය, විමුක්තිය සොයන භික්ෂුවකගේ ගමනට සමාන්තර වේ. දෙදෙනාම මතුපිටින් පෙනෙන දෙයට රැවටී අතරමං වීමේ අවධානම දරයි.

NotebookLM

ශීර්ෂකය: පළමු නැවතුම: කීර්තිය සහ ප්‍රශංසාව (ලාභ සත්කාර)

භික්ෂුවගේ ගමන

භික්ෂුව ලාභ සත්කාර, කීර්ති ප්‍රශංසා ලබයි. එමගින් සෑහීමකට පත්ව, "දැන් ඉතින් ඔක්කොම හරි!" යැයි සිතයි.

වැරදීම

ඒ ලාභ සත්කාර මුල් කරගෙන තමන්ව හුවා දක්වමින් අනුන්ව හෙළා දකී. (“ලාභ සත්කාර, කීර්ති ප්‍රශංසා ලැබෙන්නෙ මට විතරයි. මේ අනිත් භික්ෂූන් වහන්සේලා ප්‍රසිද්ධ නැහැ නෙව.”) ඔහු එයින් මත්වී, ප්‍රමාදයට පත්වී, ගමන එතැනින් නතර කරයි.

උපමාව

“මෙය, අරටුව සොයන මිනිසා ගසේ අරටුව, ඵලය, සිවිය සහ පොත්ත අත්හැර කොළ අතු ටික පමණක් කපාගෙන, එය අරටුව යැයි සිතා සෑහීමකට පත්වීමක් වැනිය.”

NotebookLM

ශීර්ෂකය: දෙවන නැවතුම: හුදු සීලය (සීල සම්පත්තිය)

භික්ෂුවගේ ගමන

ඔහු ලාභ සත්කාර අභිබවා ගොස් සීලයෙන් යුක්ත වෙයි. එහෙත්, හුදෙක් ඒ සීලයෙන්ම සතුටු වී, "දැන් ඉතින් ඔක්කොම හරි!" යැයි සිතයි.

වැරදීම

ඔහු තම සීලය මුල් කරගෙන තමන්ව හුවා දක්වයි. දුස්සීල යැයි සිතා අන්‍යයන්ට පහත් කොට සලකයි. (“මම තමයි... සිල්වත් කෙනා. මේ අනිත් භික්ෂූන් වහන්සේලා... දුස්සීලයෝ නෙව.”)

ඔහු සීලයෙන් මත්වී, ප්‍රමාදයට පත්වී, ගමන නතර කරයි.

උපමාව

“මෙය, අරටුව සොයන මිනිසා ගසේ අරටුව, ඵලය සහ සිවිය අත්හැර, පොත්ත පමණක් ගලවාගෙන, එය අරටුව යැයි සිතා සෑහීමකට පත්වීමක් වැනිය.”

NotebookLM

ශීර්ෂකය: තෙවන නැවතුම: සමාධිය පමණක් (සමාධි සම්පත්තිය)

භික්ෂුවගේ ගමන

ඔහු සීලය ද අභිබවා ගොස් ගැඹුරු සමාධියක් ඇති කරගනී. නමුත්, ඒ සමාධියෙන්ම සතුටට පත්ව, “දැන් ඉතින් ඔක්කොම හරි!” යැයි සිතයි.

වැරදීම

ඔහු තම සමාධිය මුල් කරගෙන තමන්ව හුවා දක්වයි. අන්‍යයන්ගේ සිත එකඟ නැතැයි සිතා ඔවුන්ව හෙළා දකී. (“මම තමයි සමාහිත සිතින් ඉන්න කෙනා. අනිත් භික්ෂූන් වහන්සේලාට සමාධියක් නෑ.”)

ඔහු සමාධියෙන් මත්වී, ප්‍රමාදයට පත්වී, ගමන නතර කරයි.

උපමාව

“මෙය, අරටුව සොයන මිනිසා ගසේ අරටුව සහ ඵලය අත්හැර, සිවිය (sapwood) පමණක් ගලවාගෙන, එය අරටුව යැයි සිතා සෑහීමකට පත්වීමක් වැනිය.”

NotebookLM

ශීර්ෂකය: සිව්වන නැවතුම: පුෂ් සහ දැක්ම (සදාණදර්ශනය)

භික්ෂුවගේ ගමන

ඔහු සමාධිය ද අභිඛවා ගොස් ගැඹුරු සදාණදර්ශනයක් (දැනුම සහ දැක්ම) ඇති කරගනී. නමුත්, ඒ සදාණදර්ශනයෙන්ම සතුටට පත්ව, “දැන් ඉතින් ඔක්කොම හරි!” යැයි සිතයි.

වැරදීම

ඔහු තම සදාණය මුල් කරගෙන තමන්ව හුවා දක්වයි. අන්‍යයන් නොදන්නා බව පවසමින් ඔවුන්ව හෙළා දකී. (“මං යථාර්ථය දැනනෙ, දැක ගෙනයි ඉන්නෙ, ඒ වුනාට මේ අනිත් භික්ෂූන් හා නෙව ඉන්නෙ.”)

ඔහු සදාණයෙන් මත්වී, ප්‍රමාදයට පත්වී, ගමන නතර කරයි.

උපමාව

“මෙය, අරටුව සොයන මිනිසා ගසේ අරටුව අත්හැර, ඵලය (pith/fruit) පමණක් අරඹරගෙන, එය අරටුව යැයි සිතා සෑහීමකට පත්වීමක් වැනිය.”

NotebookLM

ශීර්ෂකය: ගමන නොමඟ යවන විෂම චක්‍රය

අන්තර්ගතය: මෙම සැම නැවතුමකදීම සිදුවන පොදු වැරැද්ද නම්, යම් ලබ්ධියක් ලැබූ විට එයින්ම තෘප්තියට පත්වීමයි. මෙම තෘප්තිය මත් බවක් ඇති කරයි, එය ගමන ඉදිරියට යාම වළක්වයි.

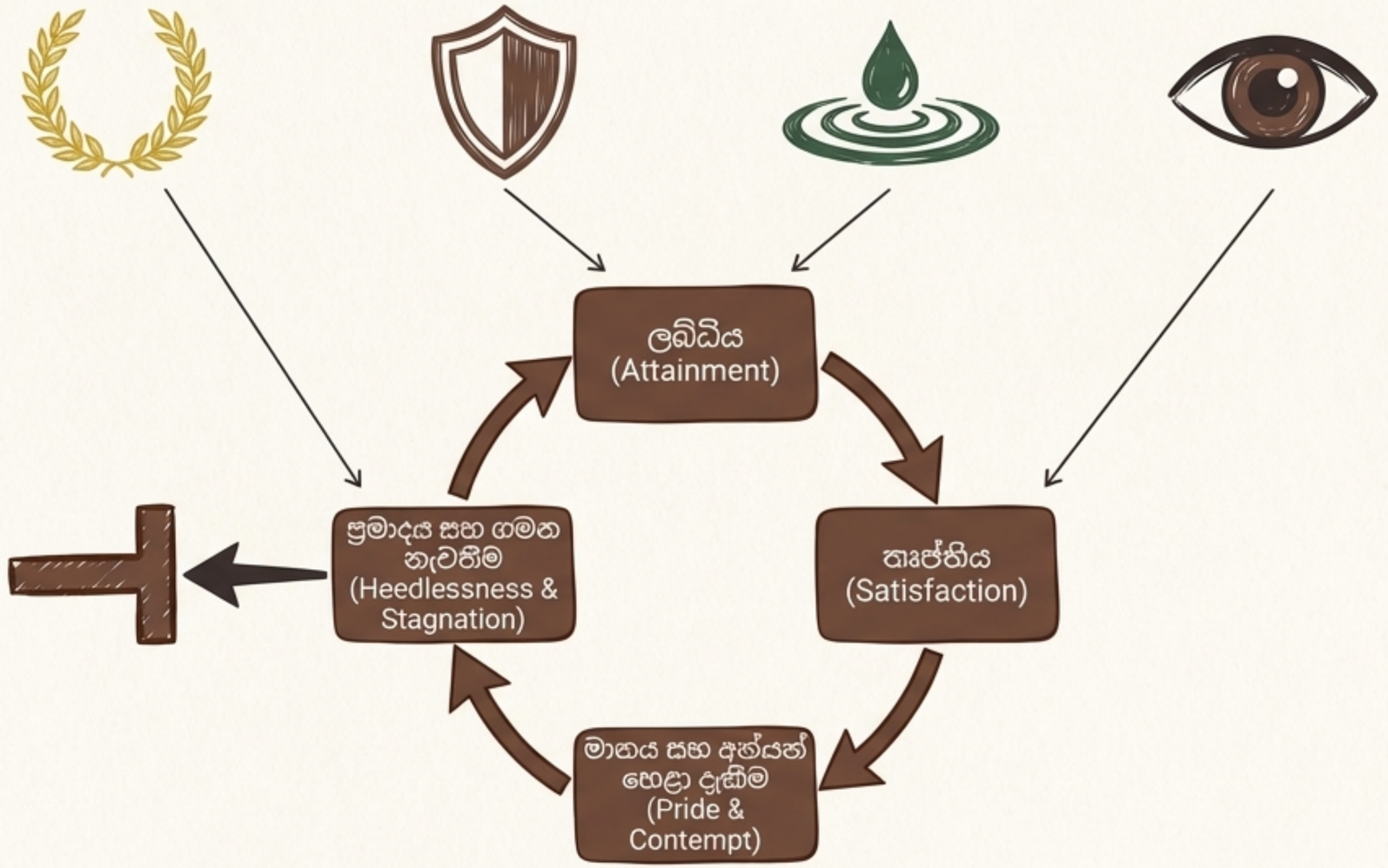

NotebookLM

ශීර්ෂකය: නුවණැත්තාගේ මඟ: නොනැවතී ඉදිරියට

නුවණැති භික්ෂුව ද ලාභ සත්කාර, සීලය, සමාධිය, සහ ඥාණදර්ශනය යන සියල්ල ලබයි. ***නමුත්, ඔහු ඒ කිසිවකින් සතුටු වෙන්නෙ නෑ. ‘දැන් ඉතින් ඔක්කොම හරි!’ කියා කිසිවිටෙක හිතන්නෙ නෑ.**** ඔහු ඒ කිසිවක් මුල් කරගෙන තමන්ව හුවා දක්වන්නෙ හෝ අනුන්ව හෙළා දකින්නේ හෝ නැත.
ඔහු සෑම ජයග්‍රහණයක්ම ගමනේ නැවතුමක් ලෙස නොව, ඊළඟ පියවරට තබන පාඩමක් ලෙස සලකා අප්‍රමාදීව (heedfully) ඉදිරියටම යයි.

NotebookLM

ශීර්ෂකය: අරටුව: අකුප්පා චේතෝවිමුක්තිය

අන්තර්ගතය: අතරමග නොනැවතී ඉදිරියටම යාම නිසා, ඒ භික්ෂුව පැවිදි ජීවිතයේ සැබෑ අරමුණ සාක්ෂාත් කරගනී: **අකුප්පා චේතෝවිමුක්තිය (The Unshakable Liberation of Mind).**

“පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව අරහත්වයෙන් පිරිහෙනවා කියන දෙය සිද්ධ වෙන දෙයක් නොවෙයි. එබඳු දේකට ඉඩක් ඇත්තෙම නෑ.”

උපමාව: “මෙය, නුවණැති මිනිසා කොළ අතු, පොතු, සිවිය, සහ ඵලය නිවැරදිව හඳුනාගෙන, ඒවා සියල්ල අහිබවා ගොස්, සැබෑම අරටුව කපාගෙන ගොස් තම අරමුණ ඉටුකර ගැනීමක් වැනිය.”

NotebookLM

ශීර්ෂකය: පැවිදි ජීවිතය...

මේ පිණිස නොවෙයි:

ලාභ සත්කාර, කීර්ති ප්‍රශංසා ආනිසංස

සීල සම්පත් ආනිශංස

සමාධි සම්පත් ආනිශංස

ඤාණදර්ශන ආනිශංස

මේ පිණිස ම යි:

“කිසිම දේකින් වෙනස් කරන්න බැරි යම් අරහත් ඵල චිත්ත විමුක්තියක් තියෙනවා නම්, අන්න ඒ ක පිණිස ම යි මේ පැවිදි ජීවිතය තියෙන්නෙ.”

“ඒක ම යි මේ පැවිදි ජීවිතයේ අරටුව. ඒක ම යි මේ පැවිදි ජීවිතයේ සම්පූර්ණත්වයට පත්වීම.”

NotebookLM

ශීර්ෂකය: ඔබගේ ගමනේ අරටුව කුමක්ද?

අන්තර්ගතය: මෙම උපමාව අධ්‍යාත්මික මගට පමණක් සීමා නොවේ. අපගේ ජීවිතයේ, වෘත්තියේ, සහ අරමුණුවලදී ද, අප බොහෝ විට මතුපිට ස්ථරයන් (ප්‍රශංසාව, තනතුරු, තාවකාලික ජයග්‍රහණ) සැබෑ හරය ලෙස වරදවා වටහා ගනී.

ඔබ සොයන සැබෑ අරටුව කුමක්ද? ඔබ අතරමඟ නතර වී සිටින්නේද?

NotebookLM